

Zocni ludzie

Witóm piyknie!

Mómy w naszej gminie kupe zocnych ludzi: muzykantów, śpiywoków, sportowców, chórmistrzów, pisorzy, dochtorów, rectorów, roztomajtych mistrzów. Ale dzisio spómnieć chciolbych tu jednego, co to piyknie pisze wiersze dlo każdego. Nie jyny dlo nas ludzi z naszej gminy, ale wiersze Jego sóm znane daleko, po całej naszej piyknej polskij ziymi. Już kupe ksióńzek powydowoł, a z tych ksióńzek jak z encyklopedii mogomy sie też dowiedzieć rudzickij historii. Pisze ło tym, jak downi bywało na Jego dziedzinie, ka sie łurodził, no i dali żyje, ka zno koždy kamiyń i koždóm uliczke, kożdego chłopa i koždóm paniczke. Tych co tukej żyjóm i tych co już ni ma, ło ich życiu pisze i piyknie spómino.

Latoś dwanostego kwiytnia nasz zocny poeta Juliusz Wątroba z Rudzicy łobchodził benefis, na kiery sie mocka ludzi nazjyżdzało, by mu za to pisani piyknie podziynkować.

    Zaśpiywały ptoszki na naszej dziedzinie,
    że w Rudzicy świynto mo Wątroba Julek,
    że sztyrycet roków tworzy, mnoży, pisze,
    raduje, posilo koždóm ludzkóm dusze.
    Kormi nas poezjóm, piyknymi wierszami
    łogrómnie my radzi, że je zawsze z nami.

Toż zech tu dziś przygnoł, coby gratulować,
coby za ty piykne wiersze podziynkować.

    Czego by Ci życzyć drogi Jubilacie?

    Pisz ty swoji wiersze aże do stu latek.
    Ło tej piyknej Ziymi, po kierej tu chodzisz
    I ło ludziach stela, co ich tak rod widzisz

J. N. Josiyniczani